

அத்ம ஜோதி



ஸ்ரீஸ்ரீ குன்றக்குடி அடிகள்

ஸ்ரீஸ்ரீ குன்றக்குடி அடிகள்

ஆத்ம

ஈர் ஆத்மீக



ஜோதி

மாதவெளியில்

எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒதுவனே

எல்லா உடலும் இறைவன் ஆலயமே—கத்தானங்கள்

சோதி 7

மன்மதாலூ சித்திரை 1-ந்த (14-4-55)

கடர் 6

பொருளாடக்கம்.

விஷயம்	பக்கம்
1 பாட்டின் பொருளுணர்க்கு பாடுக	161
2 திருமுறைகளின் பெருமை	162
3 யாழ்ப்பாணத்தில் திருமுறை விழா	163
4 தென்னுட்டில் பூமிதான இயக்கம்	168
5 மலேயாவில் அடிகளார்	169
6 கம்பராமாயணச் சிறப்பு	171
7 பாடல்பெற்ற ஸ்தலங்களின் மகியை	173
8 சைவத் திருச்செறித் தயிழ்	175
9 விண்ணப்பம்	177
10 குறள் மணிமாலை	180
11 யீகேதார் பத்திரி யாத்திரை	181
12 மங்கையர்க்கரசி	185
13 கண்ணன் ஒளித்த இடம்	187
14 குழ்சிலைக்குத் தங்கபடி நட...	188
15 தயிழ்மறைக்கழக அறிக்கை	189
16 செய்தித்திரட்டு	190
17 உதிர்க்க மலர்கள்	191
18 The Glory of Nama Sivaya	(Cover 3rd Page)

ஆத்ம ஜோதி

ஆயுள் சுந்தர ரூ. 75. வருட சுந்தர ரூ. 3. தனிப்பிரசு சுதம் 30

கெளரவ ஆசிரியர்: க. இராமச்சந்திரன்
60, மல் ரீவேஸ், கொள்ளுங்கிட்டி, கொழும்பு

பதிப்பாளிரியர்: நா. முத்தையா

ஆத்ம ஜோதி நிலையம் நாவூப்பிட்டி [சிலோன்]

பாட்டின் பொருளுணர்ந்து பாடுக!

சிறையாரு மட க்கிளியே இங்கேவா தேனைபூரல்
முறையாலே உணத்தானுவன் மீராய்பவளத் தொடுதாளாந்
துறையாருங் கடல்தோணி புரத்தீசன் துளங்குமீனம்
பிறையாளன் திருநாமம் எனக்கொருகாற் பேசாயே-

சம்பந்தர்.

பொழிப்புரை:

அழகிய சிறகையுடைய கிளியே! சற்றுஇங்கேவா. நான் உனக்குத் தேனும் பாலும் உண்ணத்தாருவேன். பவளமும் முத்தும் சிறைந்துள்ள துறையையுடைய கடலை அடுத்த திருத்தோணிப்புரத்து சுசனை! அசைகின்ற இளம்பிறை சூடிய பெருமானின் திருநாமங்களோ என்மனமானது மகிழ ஒருமுறை சொல்வாயாக!

கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரீயானோக் கரவார்பால்
விரவாடும் பெருமானை விடையேறும் வித்தகஜை
அராவாடச் சடைதாழ அங்கையினில் அனலேந்தி
இரவாடும் பெருமானை என்மனத்தே வைத்தேனே

-அப்பர்.

பொழிப்புரை:

வஞ்சனையுள்ள செஞ்சையுள்ளவர் களுக்கு அடைய முடியாத வனும். வஞ்சனை யில்லாதவரிடத்திலே கலந்திருக்கும் தலைவனும். இடபவாகனத்தெழுங்கருளும் ஞானசொருபியும். பாம்புகள் படமெடுத்தாடவும். சடை தாழவும். திருக்கரத்தில் அக்கினியை ஏங்கிக்கொண்டு ஊழிக்கூத்தாடுவனுமாகிய எம்பெருமானை என்மனதிலே இடையருது சிந்திக்கின்றேன்.

நெற்றிக்கண்ணுடையானை நீறேறுந் திருமேனிக்
குற்றமில் குணத்தானைக் கோனுதார் மனத்தானைப்
பற்றிப்பாம் பரைஆத்த படிறன்றன் பனங்காட்டுரைப்
பெற்றென்றே நும்பிரானைப் பேசாதார் பேச்சென்னே

-கந்தர்.

பொழிப்புரை:

நெற்றிக் கண்ணையும், நீறனிந்த திருமேனியையும், குற்றம் ஒன்றுமில்லாத குணங்களையடையவனும், ஒழுக்க நெறியில் நின்று விலகாதவருடைய மனத்தில் சதா உறைபவனும், பாம்பை அரையில் அணிந்தவனும். அடியார் உள்ளங்களைக் கவரும் கள்வனும், தனது பனங்காட்டுரிலே இடபத்தின்மேல் ஏறுபவனுமாகிய பெருமானைப்புகழ்ந்து பேசாதவருடைய பேச்சு என்ன பேச்சு?

சாதிகுலம் பிறப்பென் நும் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
ஆதமில் நாயேனை அல்லறுத்தாட் கொண்டு
பேதைகுணம் பிறருருவம் யான்என தென் உரைமாய்த்துக்
கோதில் அமு தானைக் குலாவுதில்லை கண்டேனே.

மாணிக்கவாசகர்

பொழிப்புரை:

சாதி, குலம், பிறப்பு ஆகிப சழவில் அகப்பட்டுத் தடுமாறு கின்ற ஆதரவில்லாத நாயேனை என்னை, துன்பங்களின் தொடர்பு நீக்கி, தன்னடிமையாக்கிக்கொண்டு, எனது பேதைக்குணத்தையும், 'நான்' எனது' என்னும், அகங்கார மமகாரங்களையும் போக்கி, குற்றமில்லாத சாவாமருந்தாகியிருப்பவனை விளங்குகிற தில்லை நகரில் கண்டுகொண்டேன்.

திருமுறைகளின் பெருமை

பிறவியெனும் பொல்லாப் பெருங்கடலை நீந்தத்
துறவியெனுந் தோற்றேணி கண்மர் - நிறையுவகை
பொன்மாலை மார்பன் புனற்காழிச் சம்பந்தன
தன்மாலை ஞானத்தமிழ்

வருவா சகத்தினின் முற்றுணர்த்
தோலைவன் தில்லைமன்னைத்
திருவாத ஹர்ச்சிவ பாத்தியன்
செய்திருச் சிற்றம்பஸப்
பொருளார் தருதிருக் கோவைகண்
தெருளாத உள்ளத் தவர்களை
பாடிச் சிரிப்பிப்பாரே.

நம்பியாண்டார் நம்பி

யாழ்ப்பாணத்தில் திருமுறைவிழா (ஆசிரியர்)

அடுத்தவாரம், நாவுக்கரசரின் திருநாளார்ண சித்திரைச் சதயம் நடுவில் பொருங்கியுள்ள மூன்று தினங்களில் வேலையில் திருமுறைவிழா நடைபெறப்போவதை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகின்றேம் சமுத்தில் திருமுறை சம்பந்தப்பட்ட மகாநாடு கூடுவது இதுவே முதன்முறையாகும். இந்த அரியசேவையில் ஈடுபட்டுள்ள வேலைனச் சைவப்பெருமக்களின் சமயப்பற்றை வாயார வாழ்க்குகின்றேம். அவர்கள் ஆர்வத்துடன் ஆரம்பித்துள்ள பெரும்பணி பூரணசிறப்பு டன் முடிவடையுமாறு எம்பரமபதியாகிய சிவபெருமானை மனமார வழுத்துகின்றேம்.

தேவார திருவாசகமும் திவ்ய பிரபந்தங்களும் தமிழர் பெற்ற அரும் பெரும் ஞானச்செல்வங்கள். வேதாந்தத்தை இந்துமத தர்மத் தின் மூலையாகக் கொள்வோமாயின், பன்னிரு ஆழ்வார்கள் தும் சைவசமயாசாரியர் நால்வரதும் பாசுரங்களை அதன் இதயமாகக் கொள்ள வேண்டும், இந்த இரு மெய்யடியார் கூட்டத்தீன் பக்தியே பாட்டாகிக் கலையாகிப், பின்னாள் ‘கல்லால் இழைத்த காவியங்களோ’ என நாம் இன்று பார்த்துப்பிரமிக்கக்கூடிய பிரமாண்டமான ஆலயங்களெனலாம்.

நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் தோன்றுவதற்கு முன் செல்வாக்கிலிருந்த சமணமும் பெனத்தமும் தர்க்க சாமார்த்தியங்களாலும், மந்திரதந்திரங்களாலும், காயக்கிலேசம் முதலாய சித்திகளாலும் மக்களின் கவனத்தையும் மதிப்பையும் பெற்றிருந்தபோதிலும் அவர்களின் உள்ளத்தோடு உறவு கொள்ள வேயில்லை. காரணம் சனங்கள் தங்களைடைய கஷ்டங்களை முறையிட்டுக் குறையிரங்து நெஞ்சுசுக்கு ஆறுதலும் இன்பமும் பெறுதற்கு இன்றியமையாததான் கடவுள் நாம்பிக்கை அவ்விருமதங்களில் இல்லாமையேயாம், இப் பெருங்குறை தீர்க்கு மக்களின் உணர்ச்சிக்குத் திருப்தி ஏற்பட்டது. செஞ்சை உருக்கும், பண்சமங்த பக்திப் பாடல்கள் தோன்றிய பின்

னரோயாம். ஆழ்வார் களின் பிரபந்தங்களை நாதமுனிவர் தேடி எடுத்து வெளியிட்டனர். இக்காரணம் பற்றி, அவர்களுக்குப்பின் தோன்றிய வைஷ்ணவ ஆசாரிய பரம்பரையில் அவர் முதலிடம் பெற்றுள்ளார். அவர் ஒருராஜயோகியாய் மாத்திரமல்ல, வீப்பற்ற நாதயோக யாகவும் விளங்கினார். “வேதச்சைவனெறித் தலைவரெனுமுவர் பாடல்” எனப்படுகூடும் படைத்த தேவாரங்களை பொல்லாப்பிள்ளையாரின் திருவருள் துணைக்கொண்டு கண்டெடுத்துப் பிரசித்தப்படுத்திய பெருமை நம்பியாண்டார் நம்பியைச் சார்க்கத்தாகும். அத்திருமுறைகளை ஏழாக வகுக்கவரும் அவரே, இன்று சைவத்திருமுறைகளை வழங்கும் நூல்களைப் பற்றி கிரு. கி. வா., ஐகநாதன் அவர்கள் அண்மையில் தங்குள்ள விளக்கத்தின் சாரத்தைப் பிறிதோரிடத்தில் காண்க.

இவ்விதம் அற்புதமான முறையில் அருளப்பட்டு, அற்புதமான முறையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தேவாரங்களை அக்காலமக்கள் பக்தியுடன் பாராயனம் செய்தனர், அவற்றின் கழிதைச்சுவையையும் பண் அழகையும். பக்தி ரசுத்தையும் நன்கு அனுபவித்தனர், ஆலயங்களில் தேவார ஒலிகேட்டது. ஆலயவீதிகளிலும் ஏனைய இல்லங்களிலும் மாடமாளிகைகளிலும் அதே முழுக்கம் இருந்தது. அம்மட்டோ! நகர்ப்புறத்துச் சோலைகளில் வாழ்ந்த கிளிகள் ‘பண்டிதர்கள் பன்னாடும் பயின்றேதும் ஒசைக்கேட்டு’ அதன்பயனாக வேதப்போருள் கூறின; மாளிகைகளில் வளர்க்கப்பட்ட கிளிகள் தேவாரப்பதி கங்களை மக்கள் பாடக்கேட்டுப் பயின்று அவற்றையே தாழும் பாடின. சொன்னதைச் சொல்வது கிளியின் குணமான்றே? சேக்கிழார்ப்பெருமான் திருவாரூரின் சிறப்பை வர்ணிக்கும் இடத்தில் கீழ்க்கண் பாடலையும் அருளியுள்ளார்.

“உள்ள மாருரு காதவ ஞர்விடை
வள்ள லார்திரு வாசுர் மருங்கெலாம்
தெள்ளு மோசைத் திருப்பதி கங்கள்பைக்
கிள்ளை பாடுவ கேட்பன பூவைகள்”

கிளிகள் தேவாரம்பாட பூவை கேட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ட எந்த மனிதனின் மனம்தான் உருகாது!

அந்தோ! தமிழ் நாட்டின் இன்றைய நிலைமை யென்ன? கோயி வல்லீதி மதில்களிலும் தெருச்சிவர்களிலும் என்ன விசித்திரமான, சித்திர வேலைகளைக்காண்கின்றேம்! ‘திருமுறைகளை வீசுங்கள். இராமா யானத்தை எரியுங்கள்; கோயில்களை இடியுங்கள்; விக்கிரகங்களை உடையுங்கள்’ என்பதை போன்ற சொற்றெடுப்புகள் சில பெரியார்களும்’ ‘அறிஞர்களதும்’ வாக்கிலிருந்து அடிக்கடி வெளிவருவதோடு சின்றுவிடாது, சொட்டைட எழுத்தில் பார்க்குமிடங்தோறும் நீக்கமறக் காட்சியளிக்கின்றன. நாத்தமும்பேற நாத்திகம் பேசினேர் மாணிக்கவாசகர் காலத்திலும் இருந்தார்கள். இனிமேலும் இருப்பார்கள். ஆனால் இன்று தமிழ் மோழியில் பிரசாரம் செய்யப்படும்; நாத்திக முறை தமிழனின் பண்பாட்டிற்கும் அவனது சீரிய மொழி யின் இனிமைக்கும் பெருமைக்கும் என்றும் நீங்கா இழுக்கைத் தகவதாகும். சென்ற மாசம் வட்இந்தியா யாத்திரை முடித்து, டில்லி பிலிருந்து சென்னை வரும்போது, இந்தியாமுழுவதிலும் அரசியல் போருளாதார துறைகளில் கருங்கிய தொடர்பு பூண்டு உயர்ந்த பதவி வசித்துள்ள இருபெநும் தலைவர்களுடன் வெதுதாரம் புகையிரதுபிரயாணங்கெய்யும் பாக்கியம்பெற்றேம். பலனிஷயங்களைப் பற்றிச் சம்பாஷித்தபோது இந்துமதத்திற்கு மாருக இந்தக் கடுமெபங்களிலேயே பிறக்குவது வளர்ந்த சிலபுல்லறிவாளரால் நடத்தப்படும் விஷமப்பிரசாரத்தைப் பற்றிய பேச்சும் எழுந்தது. அப்போது அப்பெரியாகள் இருவரும் “உங்கள் தமிழ் மோழியோன்றில்தான் இந்தக்கொடுமை நடைபெறுகின்றது. இந்தியாவில் வழங்கும் வேறுஏந்த மொழியாவது இந்தப்பாவசசெயலில் இதுவரையில் இறங்கவில்லை” என்று கூறினார்கள். அதைக் கேட்டதும் வெட்கம் அடைந்தோம். தொண்டர்னாதனைத் தாதுவிடுத்த, முதலீல் உண்ட பாவளை உயிருடன் அழைத்த தேய்வத்தமிழுக்கு இது என்ன சாபகாலமோ தெரியாது என்று பதில் கொடுத்தோம். இலங்கையில் இவ்வித இழுக்குற்றங்கிலை இது வரையில் தோன்றவிவ்லை. அப்படி சீசிறிது தலைகாட்டியிருப்பின், அதுவும் தென்னட்டி விருந்து ஈழத்திற்கு மற்றமுகமாக இறக்குமதி செய்யப்பட்ட; விலக்குப்பொருள்களுள் ஒன்றென்றேன்றேம். அத்தோடு “டடவள் நம்பிக்கை ஓர் பித்தலாட்டக்கொள்கை; மதம் மாந்தரை மயக்கும் விஷமருந்து என்று சொல்லிக்கொண்டு புராண இதிகாசங்களையும் இந்துமதத் தேய்வா வடிவங்களையும் தூஷிக்கும் பிரமுகர்கள் கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் இரண்டையும் குறித்துஒரு சொல்தானும்

சொல்வதில்லையே? அவற்றில் வாய்வைத்தால் தலைபோய்விடும் என் பதை நன்குணர்ந்துதானே கவனமாய் நடக்கிறார்கள்” என்றேம். இருவரும் சிரித்தார்கள்; தமது நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் எம் து பதில் சுட்டிக்காட்டிய உண்மையை அவர்கள் மறுக்கவில்லை.

நிற்க, தென்னட்டில் பலஆண்டுகளாய்ப் பரவியிருந்த இருளை கீக்கவும், மருள் நெறியை ஓழிக்கவும். சென்ற இரண்டு மூன்று வருடங்களாகச்செவப்பெரு மக்கள் பலர் முயன்று வருகிறார்கள் அம் முயற்சியின் முதற்பலகை ஆஸ்திக இயக்கங்கள் பல கோன்றியுள்ளன. சாதனை முதிர்ச்சியாலும் தியாக வாழ்வாலும் பெற்ற ஆக்ம சக்தி கொண்டு சமயத்தொண்டாற்ற சில மேய்யடியார்களும் முன் வந்துள்ளனர். அவர்களுள் குன்றக்குடி அடிகளார்’ என்று சைவ உலகு முழுவதும் இன்று பாராட்டிப் பணியும் தவத்திரு கெய்வசி காமணி அருணைசல பரமாச்சாரிய சவாமிகள் முதலிடம் வசிக்கிறார் தமிழ் சைவம் இரண்டிற்குமே தமது உடல், பொருள் ஆவி மூன் றையும் அர்ப்பணம் செய்துள்ள இப்பெரியாரிடம் காணப்பெறும் அன்பும் அடக்கமும், அறிவும் ஆற்றலும் அயராத உழைப்பும், இன் சொல்லும் பணியும் எளிய வாழ்வும் சமயத்தொண்டில் ஈடுபடுவர் சகலருக்கும் அரிய எடுத்துக் காட்டுக்களாகும்.

25-12-54 விருது நகரில் நடந்த சைவ மகாநாட்டுக்குத் தலை தாங்கிய கெளரவ சேர், கந்தையா வைத்தியானான் அவர்கள் தமது தலைமைப் பேருரையில், “சைவமடங்கள் சென்ற நூற்றுண்டில் தங்கள் பொறுப்பையுணர்ந்து கடமையாற்றியிருப்பின் 1893ம் ஆண்டில் சிக்காக்கோவில் நடந்த சர்வமத மகாநாட்டில் சித்தாங்த முழுக்கம் இருந்திராதா?” என்று ஓர் கேள்வி போட்டனர். குன்றக்குடி அடிகளார் அக்காலத்தில் வாழ்ந்திருப்பின், எந்தச் சைவ மடத்தின் உதவியுமின்றி நிச்சயமாகவே அத்தொண்டைச் செவ்வனே செய்திருப்பாரெனத் தயங்காமற் கூறுவோம். தமிழ் நாட்டின் தவக்குறைவால் அவர் வருகை பிந்திவிட்டது. அப்பெருங்குறையை ஓரளவாவது நிறைவாக்கப்போலும், அடிகளார் இன்று கருங்கடல் தாண்டிச் சென்று திக்கு விஜயாஞ்செய்து அருள்கெறி பரப்பி வருகிறார். இன்னும் ஆறுமாசத்தால் தென்னுபிரிக்காவுக்குச் செல்லவும் உடன்பட்டுள்ளார். தாய் நாட்டி லும் அவரது ஆசிரிய

யுடனும் ஆதரவுடனும் தோன்றிய அருள்நெறித் சிருக்கூட்டம் பல கிளைகள் கொண்டு தோண்டுபுரிகின்றது. மூன்றுமாசங்களாகப் பர்மா, மலாயா, இந்தோனேஷியா முதலிய தேசங்களில் இராப்பக வாய் சமயப்பிரசாரஞ் செய்துவிட்டு. அடிகளார் 27-3-55 குன்றக் குடி சேர்ந்ததும், வேலைன திருமுறை விழா அழைப்பு தமது வருகையை ஆவலுடன் காத்துக்கொண்டிருப்பதை அறிந்தார். உடல் அலுப்போ மனச்சவிப்போ சிறிதுமின்றி அந்த அழைப்பை சிவன் தங்க கட்டிலையாக ஏற்று 16-4-55 சனிக்கிழமை விமானமாக்கம் யாழ்ப்பாணம் வருகிறார். வேலைக் கீவில் நடைபெறப்போகும் ஒரு சிறு கூட்டமெனப் பலர் கருதியிருந்த மகாநாடு. இப்பெரியார் தலைமைதாங்கும் புண்ணியத்தால் ஓர் பெரிய திருமுறை விழாவாக மாறியன்றது. சென்ற ஐனவரிமாசம் 26ம் தேதியன்று, மலாயா வில் ஈப்போ நகரிலுள்ள பரஞ்சோதி விநாயகர் கோவிலில் அடிகளார்க்கு ஓர் சூதாகலமான வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. அப்போது அடிகளார் செய்த பிரசங்கத்தில், திருமுறைகளுடன் சம்பந்தமுள்ள ஓர் மணிமோழியும் இருந்தது. அதனை வாசகர்கட்டு இக்கட்டுரையின் இறுதியில் சமர்பிக்கின்றோம். மலாயாவில் வேறு இடங்களில் அவர் கூறிய அமிர்த வசனங்களைப் பிறதோர் இடத்தில் பிரசரித்துள்ளோம். அடிகளாரின் வருகையால் யாழ்ப்பாணச் சைவர்களிடையே புத்துணர்ச்சியும் ஒற்றுமை வாழ்வும் மிரிகுக!

வினாக்கள் எண்ணிடல்

“அரசாங்கம் முத்திரையிட்டு வழங்கும் நாணயத்தை நம்பும் நாம், அந்த முத்திரைக்கு மதிப்புத் தந்து, போராடவும் தயாராயிருக்கும் நாம், ஞானப் பெருமக்களான சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகியோர் கடவுள் நெறி, வாழ்வு நெறி, அருள் நெறி, என்று முத்திரைகள் இட்டு நமக்கு வழங்கியதை நம்பித்தான் ஆகவேண்டும்.”



தென்னட்டில் பூமிதான் இயக்கம்

வினாபாஜியால் துவக்கப்பட்ட இந்த இயக்கத்தின்கீழ் நான்கு ஆண்டு எல்லைக்குள் நாற்பது வட்சம் ஏக்கர் ஸிலம் அன்பு வழியில் பங்க்கு பட்டுள்ளது. தென்னட்டி லும் இந்த இயக்கம் நன்கு பரவி வருவதை நேரில் பார்த்தோம். வினாபாஜீயின் பிரதிச்சியாக திரு. சங்கரராவ் தென்னடு வந்தபோது அவர் ஆவலு ன் பெற்றது கு ன்றக்குடி அடிகளாரது ஆசிபோயாம். இப்போது சென்னை முதலமிச் சரான் திரு. காமராஜ் நாடார் அவர்களின் ஆதரவுடன் இயக்கம் தீவிரமாகப் பரவி வருகின்றது.

அந்யாத்ம விஷயங்களில் மாத்திரம் ஈடுபட்டுள்ள ‘ஆக்மஜோதி க்கும் பொருளாதாரத்துறையில் நடைபெறும் நிலப்பங்கீட்டுக்கும் என்ன தொடர்பு இருக்கமுடியும்? என்னில் கேட்பதாய் அறிகின் ரேம் அரசியல் தொடர்பில்லாது மனிதசமுதாயத்தை உயர்த்த எடுக்கப்படும் முயற்சிகளெல்லாம் ஆத்மீகத்தொண்டைச் சார்ந்தன வேயாம். ‘வெறும் வயிற்றில் வேதாந்தம் சீரணிக்காது’ என்று விவேகானந்தர் கூறிய மனிமொழியைப் புறக்கணிக்க முடியாது. பசித்தவனுக்கு அப்பம் தான் கடவுள்’ என்ற முதுமொழியையும் மறக்கமுடியாது. குன்றக்குடி அடிகளார் பூமிதான் இயக்கத்தில் ஆர்வத்துடன் கலந்து கொண்டதைக்கண்டு. சைவசமயப்பற்றுடையவர்களாகத் தம்மைக்கருதிய சிலர் இதே கேள்வியைக் கீழ்ப்பினர் அவர்கட்டு அடிகளார் ஆண்த்தரமான ஓர் பசில் விடுத்தனர். அதின் சாரத்தைக்கீழேதருகின்றேம். அன்பார்கள்பாடி த்துஇன்புறவார்களாக

‘வறுமையின் காரணமாக நேர்மைக்கோட்டி னின்றும் விலகி நீதி என்ற பித்தியத்துவத்தைக்கடந்து; ஒழுங்கு என்ற உத்தம செறி யை இசுமுந்து கடவுள். மறுபிறப்பு. இருவினை என்ற நினைப்புகளை கனவனும் கருதாது தவறான வழிகளில் தேவையை நோக்கிப் போகும் சமுதாயத்தை, அன்புவழியில். அறத்தாற்றில்—அருள் நெறியில் கடவுள் நம்பிக்கையில் சிறங்க பக்திப் பேருவாழ்வில். அமைத்துச் செல்ல விரும்பினால். அவர்களுடைய வறுமை நோய்க்கு மருந்து தேவை. அன்றூட வாழ்வில் துங்பச்சாயல் இல்லாதிருந்தால்தான், நல்லறப்பன்புகளும் நல்லவொழுக்கமும் பக்தியும் வளர முடியும். துன்பத்தின் காரணமாக தீமைபோட்டிருக்கும் சமுதாயத்திற்குமுதல் சிகிச்சை வாழ்க்கையின் இன்றியமையாத் தேவையை ஒத்துவிட செய்வ தேவையாம். இம்முதல் சிகிச்சை சீர்ப்பேற உடன்த, வாழ்க்கையில் இன்னப்பம்லர்ந்துவடி ன். தானே கடவுள் நம்பிக்கையும், மறுமைநோக்கும், சமயவாழ்வுப் புதி கொண்டுவிடும்.

மலேயாவில் அடிகளார்

-(மருள் நீக்கி)-

அருள் நெறி பரப்பாலைகடல் தாண்டி மலேயாசென்றிருக்கும் குன்றக்குடி அடிகளாரின் உயிருட்டும் அருளமுதம் உண்டு மலேயா வாழ் தமிழ்ச்சோதரர் மாட்டற்ற மகிழ்ச்சிக் கடலிலே முழ் கியுள்ளனர் என அருள் நெறி அன்பர் ஒருவர் மலேயாவிலிருந்து எழுதியுள்ளார்.

செல்லும் இடங்தோறும் பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழர் அடிகளாருக்கு அமோக் வரவேற்பு அளித்து வருகின்றனர். செந்தமிழும் சிவநெறியும் ஒன்றேடொன்று இணைத்து என்பதற்கு அடிகளாரே சான்றுகக் காட்சி தருகிறார். நாத்திகம் என்பது ஏமாற்றுக்காரர்களின் போலி இறக்குமதிச்சரக்கு என்பதை நன்கு உணர்ந்து வருகின்றனர்.

11-1-55 ஏ கோலக்கங்காரில் அளிக்கப்பட்ட வரவேற்புக்கு ப்பதிலுரையாக அடிகளார் “தீண்டாமைக்கும் சைவத்திற்கும் தொடர்பே இல்லை, தீண்டாமை இடையிலே புகுத்தப் பட்ட நஞ்சு. சைவம் வளரத் தீண்டாமை ஒழியவேண்டும். சாதம் படைக்கும் கை தெய்வச் சாதியும் படைக்க வேண்டும்” என்றார்”.

கணேசர் ஆலயத்தின் தலைவர் திரு. டி. சுந்தரராஜன் அடிகளாரை வரவேற்றார், “கடல் கடந்து வாழும் நீங்கள் தமிழையும் தமிழ்ப்பண்பாட்டையும் மறவாது காத்து வருதல்கண்டு களிப்படைகின்றேன்” என்றார் அடிகளார் பதிலுரையில்,

காந்தி நினைவுப் பள்ளியில் டாக்டர் கே. வி. பி. பிள்ளை தலைமையிலும் அடிகளார் பேசினார். பிறகு தைப்பிங் மாக்ஸ் வெல் மலைத்தமிழ்நபர்களின் வரவேற்பில் கலங்கு கொண்டு வழிபாடாற்றி அங்கு தங்கினார்.

தமிழர் திருநாளாகிய தைப்பொங்கலுக்கென அடிகளார் செய்தி விடுத்தார். “தமிழ்ப்பேசுவோர் அனைவரும் சோதரர், தமிழினத்தை ஓர் குலமாக்கி சமதரும் வாழ்வை மலரச் செய்வது நமது கடமை.

வள்ளுவரின் குறள் நமது வாழ்வின் வழிவிளக்கு, புத்தாண்டில் புத்துணர்ச்சி கொண்டு பணிபுரிவோமாக.”

ஜனவரி 17-ல் கோலாலம்பூர் கோலாகலமாகக் காட்சியளித்தது குன்றக்குடி அடிகளாரை வரவேற்கத்தான். 20-1-55 இரவு செக்கால் செட்டியார் மண்டபத்தில் அடிகளார் “வ ஸ் னு வர். மாணிக்கவாசகர், நாவுக்கரசர் போன்ற அறிஞர்கள் வளர்த்த தமிழிலே இன்பமுண்டு. அதன் வழிசென்றால் அருள்பந்தி கிட்டும்” என்று அருள்நெறிப் பாதையைக் காண்பித்தார்.

கோலாலம்பூரில் அடிகளார் டூரண கும்ப மரியாதையுடன் பரஞ்சோதி விளாயகர் கோவிலிலிருந்து தண்டாயுதபாணி கோவி லுக்கு ஊர்வலமாக அழைத்துவரப்பட்டார். திரு. பி. ஓ. கே. நடராசப்பிள்ளை திருவாசகம் ஒது, கோலாலம்பூர் தமிழ்ப்பெருமக்கள் சார்பில், திரு கா. இராமநாதன் அடிகளாருக்கு வரவேற்பிதழ் படித்துக்கொடுத்தார்.

வரவேற்புக்கு நன்றி கூறும் முகத்தான், அடிகளார் “தமிழர்கள் எங்கு வசிப்பினும் தமது தாயகப் பண்பாட்டை விட்டுவிடக் கூடாது, மலேயாவில் சீனர்கள் உரையாடும்போது சீன மொழியிலே பேசுகின்றனர், சீன உடையையே உடுத்துகின்றனர். தமிழர்கள் பின்பற்றவேண்டிய எண்ணற்ற சீரிய எடுத்துக்காட்டுகளில் இதுவும் ஒன்று” என்றார்.

மருள் நெறியைக் கண்டித்துப் பேசும்போது, “வள்ளுவர்காட்டும் அறநெறியை, கம்பன் காட்டும் அறவழியை தமிழ் மறந்து கைவிட்டு ‘ரோமாபுரி’ ராணிகளின் தீநெறிச் செல்லுதல் ஆகுமோ? இது அழகானே? தமிழகத்துக்கு-சிங்கனைக் கருஞ்சுலங்களையும் செயற்கைப் பட்டையும் கிரேக்கஸ்தற்கும் கிழௌநாடுகட்கும் ஏற்றுமதி செய்த தமிழகத்துக்கு—இங்கர்சாலின் இறக்குமதிச் சரக்கு அங்கியம்தானே? தமிழர் பண்பாட்டை இங்கர் சாலுக்கு அடிமைப் படுத்துவதுதான் தமிழுக்கு தமிழருக்கு உழைக்கும் அழகா?” என்று கேட்போர் நெஞ்சு நெக்குருக கண்கள் நீர் சொரிய விரிவுரை ஆற்றினார்.

கம்பராமாயணச் சிறப்பு.

(வெ. ப. ச.)

இவ்வுலகத்துச் செல்வமெல்லாவற்றையும் ஒருங்கே அடைந்து சுகல போகங்களையும் ஆசைதீர அனுபவிக்கும் ராச பதவியேயன்றி. எல்லா வகையிலும் அந்த ராச பழவியினால் ஏற்றமான இந்திர பத விஷமே கம்பராமாயணம் போலக் கற்றேர்க்கு மனக்களிப்பைத் தர மாட்டாது என்னும் கருத்துப் புலப்பட,

இம்பர்தாட்டிற் செல்வமெல்லாம் எய்தி அரசாண் திருந்தானும்
உம்பர்தாட்டிற் சுற்பகக்கா ஒங்கும்நீழில் இருந்தானும்
செம்பொன்மேரு அனையுயுத் திறல்சேர் இராமன் திருக்கதையில்
கம்பநாட்டான் கவிதையிற்போற் கற்றேர்க்கிதயம் களியாதே.
என்று கற்றூர் ஒருவர் மனம் களிந்து கூறியது உபசாரமன்று, உண்
மையேயாம் எனக் கற்றூரனைவரும் ஒப்புக்கொள்வர்.

யாதாயினுமோரு காவியத்திலே பற்றுடையோர், அக்காவியத் தின் சிறப்பைப் புலப்படுத்த, அதை வேறு காவியங்களோடு ஒப்பி டாமல். கம்பராமாயணத்தோடு ஒப்பிட்டு அது கம்பராமாயணத் தினும் சிறந்ததெனப் பராட்டி முடிவுக்கட்டுவது வழக்கம். ஒரு பேண்ணீன் அழகைச் சிறப்பாகக் கூறுவோன், அப்பேண் இலக்கு மியினும் சிறந்த அழகுடையாளைதன்பதனால், இலக்குமியேஅழகிற் முற்பக்கத்தெட்டர்ச்சி

“கோலாலம்பூர் செல்லும் வழியிலே சாங்கை சிப்புட் காந்திகலா சாலையில் அடிசளாருக்கு வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. அங்கு அடிசளார் பாலிட்டுப் போங்கல் விழாவைத் துவக்கிவைத்தார். கலாசாலை சிர்வாகி திரு. வி. டி. சம்பந்தம் வரவேற்றுப்பேசினார். அடிசளார், பேசும்போது ‘காந்தி கலாசாலையில் கல்வி பயிலும் கழுந்தைகளை எல்லாம் காந்தியடிகளாக கம்பனை வள்ளுவ கை சிதம்பரனராக பாரதியாக கஸ்தூரிபாயாக உருவாக்குவது ஆசிரியர்களின் பொறுப்பும் கடமையுமாகும்’ என்று கூறினார்,

மணி மொழியின் மல யா நி நுபர் அறிக்கையிலிருந்து சுருக்கப்பட்டது

சிறந்தாளென்னும் உண்மை பாதிக்கப்படாததுபோல, கம்பராமாயணம் அதனேடொப்பிடப்பட்டு உயர்த்திக் கூறப்பட்ட எல்லாக்காவியங்களினும் உயர்ந்ததென்பது உண்மையில் மறுக்கப்படவில்லை யென்பது சொல்லவேண்டியதில்லை.

மலையாள ஜில்லாவில் (Malabar) கோவில்களில் கம்பராமாயணத்தைப் பிரசங்கித்தற்கு, மாணியங்கள் ஏற்பட்டுத் திருவிழாக் காலங்களில் அயல் மொழியினரான மலையாளிகள், கம்பராமாயணப் பாட்டுப் பாடிப் பொருள் கூறும் திருப்பணி செய்து வருகின்றார்கள். இந்தப் பெருமை வேறேந்தத் தமிழ் நாலுக்குப் பிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இவ்வழக்கம், மலையாளத்தில், சில நூற்றுண்டுகளுக்கு முன் தமிழே தாய்மொழியாய் இருங்க காலத்தில் ஏற்பட்டு, வெகுபிரபலமாய் இருந்திருக்க வேண்டுமென்பதும், அந்தப் பிரபலத்தின் ஆற்றல். அவ்வழக்கத்தைத் தமிழராயிருந்த மலையாளிகளின் தாய்மொழி மலையாளமாக மாறிய பின்பும், சிலைத்திருக்கச் செய்திருக்கின்றது என்பதும் ஊகித்தற் பாலன்வாயுள்ளன.

தெலுங்கு ஜில்லாக்களில் கம்பராமாயணத்திலுள்ள சுந்தரகாண்டம் தெலுங்கெழுத்தில் எழுதப்பட்டுப் பாராயணம் செய்யப்பட்டு வருவதும் கம்பராமாயணச் சிறப்பை வளியுறுத்தும்.

தமிழ்லே கம்பராமாயணம் போல, ஆங்கிலத்திலே, சிறந்தபாரகாவியமாகிய சுவர்க்காநீக்கத்தை (Paradise Lost) இயற்றிய மிலிட்டாரைது சரித்திரத்தை எழுதிய ஓர் ஆங்கில ஆசிரியர் உலகஞ்சிக்கியக் காட்சிச்சாலை ஒன்று நியமித்து அச்சாலையில் ஒவ்வொரு மொழியாளரும் தத்தம் மொழியில் இரண்டு இலக்கியப் புத்தகங்களே கொண்டுவந்து வைக்கலாமென நிபந்தனை ஏற்படுத்தினால் ஆங்கிலேயர்கள் அங்கே ஷேக்ஸ்பீரருது புத்தகத்தையும் மிலிட்டாரைது புத்தகத்தையுமே காட்சிப்பொருள்களாக வைப்பரென்று கூறியுள்ளார். அப்படிப்பட்ட காட்சிச்சாலையில், தமிழ் மக்கள் கொண்டு வைத்தற்குரிய இரண்டு நூல்கள் குறஞும். கம்பராமாயணமுமே யென்பது தெளிவாம்.



பாடல்பெற்ற ஸ்தலங்களின் மகிமை.

கவாயி சித்பவானந்தர்

இயற்கை முழுதிலும் அழகு உண்டு. சில இடங்களில் அமைந்துள்ள அழகு நம் உள்ளத்தை அறவே கொள்ளோகொண்டு போகிறது. மனத்தகத்து மேலான எண்ணத்தை ஊட்டுதற்கும் அத்தகைய அழகு பயன்படுகிறது. உயர்ந்த எண்ணாங்களை எண்ணுதற்கு அழகிய இடங்கள் பெரிதும் பயன்பட்டு வந்திருக்கின்றன. ஓர் இடத்தில் உசித்த உயர்ந்த எண்ணமானது பிறகு இடத்துக்கே புதிய அருள் சக்தியை நல்குகிறது. உயர்ந்த எண்ணம் அழிவற்றது என்பதும் ஆன்றேர்கள் தணிபு. அவர்கள் எண்ணிய உயர்ந்த எண்ணாங்களும் இயற்கையின் பொலிவும் ஒன்று சேர்ந்து ஓர் இடத்தைப் புண்ணிய ஸ்தலமாக்குகின்றன. புண்ணிய ஸ்தலத்துக்கு மூலமகிமை இங்ஙனம் அமைகிறது.

தபஸ்விகளும் முனிவர்களும் பல காலங்களில் பல இடங்களில் வசித்துவந்துள்ளனர். அன்னவர்களின் உள்ளத்தில் உயர்ந்த எண்ணாங்கள் ஓயாது உதித்துவந்தன. இந்த எண்ணாங்களின் வலி வால் அவர்களுடைய வாசஸ்தலங்கள் புண்ணிய கேஷத்திரங்கள் ஆய்விட்டன. நாளைடைவில் அத்தகைய சேஷத்திரங்களில் பெரிய மாறுதல்கள் உண்டாக்கக்கூடும். அத்தகைய மாறுதல்களை முன்னிட்டு பழைய மகிமை மறைந்துபோய்விடுவதில்லை. மேலாம் கருத்துக்களைத் தங்கள் மனதிலே வளர்க்க முயலுகின்றவர்கள் அப்புண்ணிய ஸ்தலங்களை நன்கு பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். புண்ணிய ஸ்தலங்களுக்கு எதிரிடையாயுள்ள இடங்களையும் உலகிற்காணலாம். எங்கு கீழான எண்ணாங்கள் திரும்பத் திரும்ப எண்ணப்படுகின்றனவோ ஆங்குச் செல்லுகின்றவர்களுக்கு இயல்பாக மனது கீழ்நிலைக்குப் போய்விடுகிறது. கீழ்மையில் தாஸ்களும் சிறிது சிறிதாகக் கலந்து கொள்கின்றனர். ஆத்மசாதகர்கள் அத்தகைய சூழ்நிலையில் வசிக்கலாகாது. புண்ணிய கேஷத்திரங்கள் என்பவை ஆத்ம சாதனத்தில் மேல் நிலைக்குப் போக முயலுகின்றவர்களுக்கு முற்றிலும் அனுகூலமான சூழ்நிலையாகின்றன. சாதகர்கள் எண்ணும்மேலான எண்ணாங்களுக்கு ஸ்தலங்கள் என்னும் சூழ்நிலைகள் மேலும் உதவிபுரிகின்றன. இந்தக் கோட்பாட்டை அடிப்படையா

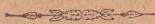
கக்கொண்டே நம் நாட்டில் புண்ணிய கேஷத்திரங்கள் பல உண்டா யிருக்கின்றன. பாடல்பெற்ற ஸ்தலங்களுக்கு என்றென்றும் மறையாத மகிழ்ச்சி இங்ஙனம் வந்துமை வதாயிற்று.

இப்பொழுது நம் நாட்டில் தென்படும் பெரிய கோயில்கள் எல்லாம் இடைக்காலத்தில் வந்தவைகள். வேதகாலத்தில் இவைகள் இருந்ததில்லை. இயற்கையின் குழாயிலே வழிபாட்டுக்குரிய இடங்களாயின, வேள்வித்தியின் மூலம் வழிபாடு பெரிதும் மிகம் ந்து வந்தது, அத்தகைய விருச்சங்கள் நாள்தைவில் ஸ்தல விருச்சங்கள் ஆயின. பின்பு ஆலயத்தை அனுசரித்து ஆலயங்கள் கட்டுவிக்கப்பட்டன. மலையைக் குடைந்தும் ஆலயங்களை அமைத்து வைத்தார்கள். இப்படி அமைந்த ஆலயங்கள் மானுடசரீரம் என்னும் ஆலயத்தின் புறச்சின்னங்களாம். மானுட சரீரமே ஆலயங்களுள் மிகச் சிறந்தது என்று ஆன்றேர்களால் சர்வகாலமும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அண்டமெங்கும் குடி கொண்டிருக்கும் தெய்வம் சிறப்பாக மானுட சரீரத்தில் வீற்றிருக்கிறார். ஆனால் சரீரத்தினுள் தெய்வம் எழுந்தருளியிருக்கிறார் என்னும் சோட்டாட்டைப் பாமரர்கள் எளிதில் அறிந்துகொள்ளமுடியாது. பாமரர்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பொருட்டே ஆலயங்கள் அமைக்கப் பெற்றன. உலகிலும் உடலிலும் உள்ள தத்துவங்களை விளக்குதற்கு ஆலயங்கள் வந்துள்ளன. நமக்குத் தோன்றியவாறேல்லாம் ஆலயங்களைக் கட்டலாக தென்பதும், ஆகமங்கள் விதித்துள்ளபடியே அவைகளை அமைக்கவேண்டுமென்பதும் கோட்பாடு. அதற்குத் தக்க காரணமும் ஒன்று உண்டு. தேசப்படம் ஒன்றை நடக்குத் தோன்றியவாறு வரையலாகாது. முறையாக அமைந்த படத்தின் நகல் ஆக ஏனைய படங்களை அமைக்கல ம். முறையாக அமைந்த தேசப்படமோ இயல்பாக அமைந்த எள்ள தேசத்தின் சின்னாமாகும். மூல அமைப்பு ஆகிய தேசத்தின் வடிவைப் படம் முற்றம் ஒத்திருக்கின்றது. ஆகையினால் அது தேசப்படம் என்று அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது.

ஆலயம் ஒன்று உடல் என்னும் ஆலயத்தின் புறச்சின்னமாகும். புறச்சின்னத்தை நமக்குத் தோன்றியவாறேல்லாம் அமைத்துவிடலாகாது. மூல அமைப்பு ஆகிய சரீரத்திலுள்ள தத்துவங்களுக்கு அது ஒத்திருக்கவேண்டும், ஆகையினால் தான் ஆலயங்களை

சைவத் திருநெறித் தமிழ்:

[சி. வா. ஜகந்நாதன்]



சிவபெருமானுடைய புகழைச் சொல்லும் சைவத் திருமுறை கள் பன்னிரண்டு. இந்தப் பன்னிரண்டு திருமுறைகளில் முதல் மூன்றும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி ராயனர் இயற்றியவை. நான்கு முதல் ஆரூவது திருமுறைகள் வரையில் உள்ளவை திருஞாவுக்கரசர் நாயனர் இயற்றியவை. ஏழாவது திருமுறை சுந்தரமூர்த்திநாயனர் அருளியது. இங்க ஏழுமே தேவாரம் என்றும் அடங்கன் முறை என்றும் வழங்கப் பேறும்.

திருமுறை என்பதற்குத் தெய்வத்தன்மையைப்படைய நூல் என்பது போருள். முறை—நூல், திரு தெய்வத்தன்மையைக் குறிக்கும் அடை. தேவாரம் என்பதற்குப் பலவிதமாகப் போருள் கூறுவர். தெய்வத்தின்பால் உள்ள அன்பினுற் பாடல்பெற்ற பாடல் என்று சிலர் கூறுவர். வாரம்—அன்பு தெய்வத்துக்கு ஆரம் போல அநெந்தது என்பாரும் உளர்.

மஹபக்கத்தொடர்ச்சி

இன்னின்னு பாங்கில் கட்டவேண்டும் என்று ஆகமங்கள் ஆணையிடுகின்றன. அத்தகைய ஆலயங்களின் மூலம் நம் உடல் அமைப்பி ஹள்ள, மகிமைகளையே நாம் மேலும் அறிந்துகொள்ளவேண்டும் தேசபடத்தின் துணைகொண்டு தேசத்தை நான்கு அறிந்துகொள்வது போன்று கட்டுவிக்கப்பட்டுள்ள ஆலயத்தின் துணைகொண்டு நமக்கு இயல்பாக அமைந்துள்ள சரீரம் என்னும் ஆலயத்தின் தக்துவங்களை நாம் நான்கு அறிந்துகொள்ள முடியும். அந்த அறிவுக்கு ஏற்ப வாழ்க்கையைத் திருத்தி அமைப்பதும் நம்கடமையேயாகும்.

காயமே கோயிலாகக் கடிமனம் அடிமையாக
வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி இவிங்கமாக
நேயமே செய்யும்பாலா நிறைய நீரமைய ஆட்டிப்
பூசனை ஈசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டி ஒலேமே.

—அப்பார்

தே என்பது தெய்வத்தைக் குறிக்கும் சோல், வாரம் என்பது இசைப்பாட்டு வகையில் ஓன்று. அது சோல்லோழுக்கழும் இசையொழுக்கமும் உடையதென்றும், இசைக்குரிய உருப்படிகளில் ஒன்றென்றும், தெய்வத்தைப் பாடும் பாடல் என்றும், தான் அமைப்போடு கூடியதென்றும் சிலப்பதிகார உரைகளால் தெரியவருகின்றது. கடவுளை வாழ்த்தும் பாடலுக்குத் தேவாணி என்ற பெயர் பழங்காலத்தில் வழங்கிவந்தது. அதுபோலக் கடவுளைத் துதிக்கும் இசைப்பாடலுக்குத் தேவாரம் என்ற பெயர் வந்தது.

தேவாரம் என்ற பெயர் பழங்காலத்தில் வழக்கில் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை, சிலாசானங்களில் திருப்பதிகம் என்று தேவாரப் பாடல்களைக் குறித்திருக்கிறார்கள். நச்சினார்க்கிணியர் திருப்பாபாட்டு என்று சொல்வர். ஒளவையார் பாடிய “தேவர் குறளும் திருநான்மறைமுடிவும், மூவர் தமிழும்” என்னும் பாட்டில் மூவர் தமிழ் என்று கூறுகிறார். கி.பி. 1060ஆம் ஆண்டு எழுங்க கல்வெட்டு ஒன்றில், “தேவாரத்துக்குத் திருப்பதியம் விண்ணப்பம் செய்யும் அம்பலத்தாடி திருநாவுக்கரையன்” என்ற பதாடர் வருகிறது. கி.பி. 1245ஆம் ஆண்டில் எழுங்க மற்றொரு கல்வெட்டில் சீகாழியில் “திருமறைத் தேவாரச் செல்வன் திருமடம்” என்ற ஒரு மடம் இருந்த செய்தி வருகிறது.

இக்காலத்தில் அன்பர்கள் தேவாரத்தைத் திருநெறிக் தமிழ் என்று வழங்குவர், திருநான் சம்பந்தர் பாடிய முதற் பதிகத்தின் இறுதிப் பாசுரத்தில்,

‘திருநெறிய தமிழ் வல்லவர்’ என்று கூறுவதை அடிப்படையாற்றி இவ்வழக்கு அமைந்தது.

திருமறைப் பாடல்கள் தமிழர் பெற்ற அரும்பெருஞ் செல்வம். அவற்றில் நயமான பாடல்களைத் தெரிந்தெடுத்து எல்லோரும் படித்து இன்புறலாம். சில அன்பர்கள் அந்த வகையில் சில திரட்டுகளை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

(“உள்ளம் கவர் கவ்வன்” என்றும் நாலீன் முகவரையிலிருந்து சுதாக்கி ஏழநடுப்பட்டது.)



விண்ணப்பம்.

என்னப்ப னே, எம்பி ரானே!—உல

கெல்லாம் ஈன்ற அருள் வடிவே!—ஏழை
விண்ணப்பம் கோட்டருள் வேண்டும்!—அன்பார்
வேண்டுத லுக்கிரங்கும் இறைவா!

1

இராமன் மனத்துறவு வேண்டும்:—என்றும்
நலியாச்ச கோத ரத்வம் வேண்டும்;
வாய்மை காக்கும் நிலை வேண்டும்:—பகை
வாட்டும் அருள்வலிமை வேண்டும்!

2

கண்ணனின் யோகாசிலை வேண்டும்:—அவன்
காட்டும்சிஷ்ச காம்யகர்மம் வேண்டும்!
பண்ணில் இனிக்கும்தமிழ் போலே—ராதை
பக்திக் காதல் இன்பம் வேண்டும்!

3

புத்தரின் ஞானாளி வேண்டும்:—நபி
பொன்றுத நம்பிக்கை வேண்டும்!—ஏச
வைத்த பெருங்காரை வேண்டும்; எது
வரினும் தளராமை வேண்டும்!

4

சம்பந்தப் பிள்ளையுளாம் வேண்டும்:—அன்னை
தங்க மூலையழுதம் வேண்டும்;
வெம்பந்தக் கட்டெர்மிய வேண்டும்:—ஜோதி
வெளியில் கலக்குமனம் வேண்டும்!

5

அப்பாரின் சத்தியநெறி வேண்டும்:—எதற்கும்
அஞ்சாத் திடவுறுதி வேண்டும்;
வெப்ப மனச்குலை மாய்ந்து—இன்ப
வீறுகள் பெற்றேஞ்க வேண்டும்!

6

கங்தரரின் ரட்புரிமை வேண்டும்;—மாயை
தொடர்ந்தால் தடுத்தாள வேண்டும்;
சிந்ததக்கோ யில்காட்ட வேண்டும்;—மறை
தேடும் உனையடைய வேண்டும்!

7

அருள்மணி வாசகத்தேன் வேண்டும்:—எல்லை
யற்ற பெருங்கசிவு வேண்டும்!
குருமணி சங்கரர்தன் னறிவும்—என்றும்
குன்றுப் பெருவாழ்வும் வேண்டும்!

8

கண்ணப்பன் பேரன்பு வேண்டும்;—ஞானக்
கண்ணைத் திறந்துவிட வேண்டும்:—உன்
வண்ணப் பணிக்கே, என் வாழ்வை—நல்கும்
மட்டில் பெரும்பேறு வேண்டும்!

9

நாயன்மார் வைராக்கியம் வேண்டும்:—ஆழ்வார்
நாட்டிய பக்திவெறி வேண்டும்! இந்தக்
காயம், எடுத்தபடயன் பெறவே.—உன்
கருணை யுளமிரங்க வேண்டும்!

10

சேக்கிழார் கைவநெறி வேண்டும்—தெய்வத்
திருத்தொண்டர் சீர்பரவ வேண்டும்
வாக்கில் அருணகிரி போலே—கின்,
வண்ணப் புகழ்பாட வேண்டும்!

11

வள்ளுவன் வாக்குவன்மை வேண்டும்!—கம்பன்
வளமார் கவிப்புலமை வேண்டும்
தென்னிய நூண்ணறிவு வேண்டும்;—புவி
சிறக்கப் பணிபுரிய வேண்டும்!

12

வள்ளலார் சன்மார்க்கம் வேண்டும்—தாயு

மானவர் சமரஸம் வேண்டும்!

துள்ளும் மனமடங்க வேண்டும்; உள்ளே.

சுகிக்கும் அமுதசிலை வேண்டும்!

13

பரம ஹம்ஸபதம் வேண்டும்: ஆழ்ந்த

பக்திப் பரவசமும் வேண்டும்!

விரிசம யத்துறைக ளெல்லாம்—ஒன்றில்

மேவும் எனும்ஞானம் வேண்டும்!

14

அன்னை சாரதையின் தூய்மை எல்லை

யற்றதோர் தன்னடக்கம் வேண்டும்!

விண்ணை யதிர்த்திடு நகரேந்திரன்—ஜெய

வீரத் தவவலிவும் வேண்டும்!

15

ஆழ்ந்த ரமணவித்தை வேண்டும்: கான்

யார்என் றற்றிறமை வேண்டும்!

குழ்ந்த மட்டமையிருள் மாய்ந்து—ஆத்ம

சுதங்கிர னயுலவ வேண்டும்!

16

புதுவை அரவிந்தப் பூமான்—கண்ட

பூரண யோகவளம் வேண்டும்!

மதுர நகவியோகி நெஞ்சில்—பொங்கும்

வற்றுத் தமிழுற்று வேண்டும்!

17

காந்தியின் ஆத்மசக்தி வேண்டும்—அவர்

காட்டிய தியாகாளி வேண்டும்!—நெஞ்சில்

சாந்தி வளர்த்திடுஇன் நாமம்—கொடுஞ்

சாவிலும் நீங்காமை வேண்டும்!

18

பரமஹம்ஸ தாசன்.

[†]விவேகானந்தர்

ஃசுத்தானந்தர்

குறள் மணி மாலை.

- 1 வாழியீச் பல்லாண்டு வாழியவென் ரூஸ்ரமணை!
வாழியயில் வையமெலா மாம்!
- 2 ஆமல்ல வென்னுமிரண் டாத்திகமு நாத்திகமும்
போம்போத மென்றுய் பொருள்.
- 3 பொருட்பலவே னும்போதம் பொய்யல்லா தைக்காணை
பொருடங் தாய்! நின்னருள் போற்றி!
- 4 போற்றுவனும் போற்றப் பொருளாகு வானுமொன்று
லாற்றுதலெங் கென்று யெம்.
- 5 அகவிருளை மாற்று மருட்சோதி! யென்னு(ள்)
ளகமானு யீதென்! சின் னன்டு:
- 6 அன்புகொள் வுற்றபொரு எான்மாவே நீயதுவால்
மன்னிடுவென் றீந்தாய்! மதி,
- 7 மதிப்பார்க்கு நின்னை மதியா தவர்க்கும்
மதியானு யென்னே! சின் மாண்பு!
- 8 மாண்புறுமேய் யண்ணை மலைநாடி வர்தோர்க்கும்
காண்பதெவன் காணென்றுய் காட்டு.
- 9 காட்டுவித்தாற் காண்கின்றேன் காந்த மிருப்பதனைக்
கூட்டுவித்தற் போனுன்பாற் கூட்டு.
- 10 கூட்டுவிக்கு மன்புக்காக் கோடி தொண்ட ரேங்குகிறுர்
வாட்டமிலா நின்னருளான் வாழ்த்து.

ஓ. இரா. அத்ரி



ஞீ கேதார் பத்திரி யாத்திரை.

உகிமடம்

மாலை 4 மணியளவில்கணேசசட்டி யிலிருந்து புறப்பட்டோம். வழிகெடுக நல்ல மழை. 2 மைல் தூரம்தான் நடங்கிருப்போம். அப்பால் இருட்டும் மழையும் நடக்கமுடியவில்லை. அவ்விடத்தில் ஒரு சிறு சட்டி. அங்குதானே இரவு சங்கவிட்டோம். இரவு 2 மணிக்கே துபில் துயில் எழுந்துவிட்டோம். எழுந்தவுடன் எங்களுடன் வந்த வழிகாட்டி எத்தனை மணியென்றார்? 5 மணியென்றோம். நேரத்தோடு நடந்துவிடலாம் என்ற எண்ணத்தினால் ஒரு சிறு பொய் சொல்லி அவரை அழைத்துச் சென்றோம். வழிகெடுகிலும் அடர்ந்ததாடு. காட்டில் ஓர் ஆழந்த அமைதி. பேடும் உறங்கும் பேர்யாமம் அதுதானே என்று நினைத்தோம். எங்கள் நால்வரினதும் சிவபுராண ஒலியைத்தவிர வேறுசத்தமே கிடையாது. 8 மைல் தூரம் நடங்கிருப்போம். அப்பொழுதுதான் வழிகாட்டி இன்னும் விடயவில்லையே என்று சேட்டார். எங்கள் மணிக்கூடு பிழையாய் ஒடிவிட்டது என்று அவருக்குச் சமாதானம் கூறினேம். அப்பொழுதுதான் அவர் கூறினார் நாங்கள் வந்தபாதை கொடும்புலிகள் வாழும் காடு. யாத்திரிகர் எவரும் இராவில் இவ்வழியாகப் பிரயாணம் செய்வகில்லை. பகலிலும் தனியாகப் பிரயாணஞ்சு செய்யப் பயப்படுவார்கள். பகலில் கூட்டம் கூட்டமாகவே பிரயாணஞ்செய்வார்கள். நாங்கள் இன்று ஒரு பேராபத்தினின்றும் தப்பிடுமே என்றார். கேதார்நாதன் துணை எப்பொழுதுமுண்டு. அவனே இந்த ஆழந்தஅமைதியை அனுபவிக்க அழைத்துச் சென்றார். அவனன்றி ஒருணவும் அசையாது என்று அவருக்குச் சமாதானம் கூறினேம். அதிகாலையில் சொப்ரா சட்டியில் காலை ஆகாரம் அருந்தும்போது, கேதார் நாத்தில் சக்திக்க சில அண்பர்கள் இப்போ எங்கிருந்து வருகிறீர்களெனக் கேட்டார்கள்? நாங்கள் புறப்பட்ட இடத்தைக்கூறினேம் அவர்களும் ஆச்சரியத்தினால் அக்காட்டின் பயங்கரத்தைப்பற்றி மிகைபடக் கூறினார்கள். எல்லாம் அவன் செயல் என்றோம்.

துங்கநாத

பனியாக் குண்டிலிருந்து சோடாசோப்தா சேர்ந்தோம். இங்குத் துங்கநாத்திற்கு வழிபிரிகிறது. துங்கநாத் கேதார்நாத்திலிருந்து

பத்திரி போகுப் பாதையில் இல்லை; கொஞ்சம் விலகி இருக்கிறது. சேடாசோப்தாவிலிருஞ்து துங்கநாத் 3 மைல் தூரம் மாத்திரமே. 2 மைல் தூரம் ஒரே ஏற்றம். இந்த 2 மைல் தூரமும் மிகக் கடினம். எனவே, பலர் துங்கநாத் செல்லாமல் நேராகச் சென்று விடுவதும் உண்டு. அந்தமேற உண்மையாகவே கடினமான துதான். பல இடங்களில் செங்குத்தாக இருக்கிறது. அந்த மேட்டில் ஏறவதானால் தின்றவேண்டும். களைத்துப்போய்த் தாகமானால் குடிக்க நீர் கிடையாது. வெயிலின் கொடுமையும் தாஸ்கமுடியாது. வழியில் கிராமங்கள் சட்டிகள் கிடையா, உச்சிமலை ஒரே மொட்டை மேடுதான். கீழே தேவதாருக்காடுகள் விறைய உண்டு. வழிகெடுக்கும் பலவித அசோக மரங்கள் பலங்கூடில் பூத்துக் குலுங்கிய காடுகளைக்கண்டோம். துங்கநாத் ஏறும்பாதையிலும் இறங்கும்பாதையிலும் பெரும் பகுதி அசோகமரக் காடுகள் விறைந்தனவே, இங்குதான் இராவணன் தவம் செய்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இராவணன் பூஜைத்த விங்கமே மலை உச்சியில் உள்ள கோயிலில் உள்ளதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இங்குள்ளவிங்கம் ஹரிஹரவிங்கமாகும் (அதாவது பாதிசெவன் பாதி விங்கனு) இகற்குப் பக்கத்தில் சந்திரசீலமலையுண்டு.

நாங்கள் பகல் 12 மணிக்கு துங்கநாத் கோயில் அடைக்கோடும், அந்தநேரத்தில் வீசிய பனிக்காற்றை எங்களால் தாங்கவே முடியவில்லை. இரவில் இருந்தால் எப்படி இருக்கும் என்பதை எண்ணீப் பார்க்கவே முடியவில்லை. விங்கத்துக்கு நாங்களே அபிஷேகம் செய்து அங்கைனையும் செய்தோம். அசோகமலர்ப் புற்பங்கொண்டே அங்கைனை செய்கிறார்கள். இராவணன் சிவபூசைக்காகவேஅசோகமரங்களை உண்டாக்கினான் என்று கூறப்படுகிறது. சிதை சிறை இருந்திடமாகிய சீத்தானவியாவிலும் அசோகமரங்கள் விறைந்திருப்பதைக் கண்ணரைக் காணலாம். இராவணன் சீத்தா எவியாவிலிருந்து துங்கநாத்திற்கோ துங்கநாத்திலிருந்து சீத்தா எவியாவிற்கோ அசோகமரங்களைக் கொண்டுசென்று உண்டாக்கியிருக்கலாமென்று கருத்திடமுண்டு.

நோயில் இருக்குமிடம் கேதாநாத் இருக்குமிடத்திலும் பார்க்க 500, 600 அடி உயரமானது. இங்கிருந்து பார்க்கும்போது இமாலயத்தின் உறைபனிச் சிகரங்கள் பல காட்சிக்கு மிக ரம்மியமாயிரு

க்கின்றன, அதற்குச் சமீபத்திலேயே கேதார்நாத் சிகரமும் அதன் தொடர்ச்சியும் ஒரு மதிற்சவர்மாதிரி நிற்கின்றன, இக்காட்சிகளைக் கண்ணுற்ற உடனே வழிடந்த வருத்தமெல்லாம் பஞ்சாய்ப் பறந்து விட்டன.

துங்காத்திலிருந்து பி.ப. 4 மணியளவில் கீழ்இறங்கத் தோடங்கினேம் 2^½ மைல் தூரம் நடந்து பீம்சட்டி என்ற இடத்தை அடைந்தோம். வழிசெடுகிலும் அசோகமரங்களும் தேவதாரு மரங்களுமே விறைந்திருந்தன. பீம்சட்டியிலிருந்து பறப்பட்டு 2 மைல் தூரத்திலுள்ள பங்கர்பாசா சட்டியை அடைந்தோம். அங்குதான் அன்றிரவு தங்கினேம். மறுநாட் காலை 5 மணிக்கேபுறப்பட்டு 8 மணியளவில் கோபேஸ்வரரை அடைந்தோம்.

கோபேஸ்வரர்

இங்கு ஒரு சிவன்கோயில் உண்டு, ஒருகாலத்திலே பச ஒன்று புல்மேய வந்த இடத்தில் வீடுசெல்லாது. அங்கு நின்று தாங்கைப் பால் சொரித்தாகவும் ஸிங்கம் தாங்கைத் தோன் றியதாகவும் அதனால் கோபேஸ்வரர் என்று சுவாமிக்குப் பெயர் வந்ததாகவும் கதையுண்டு கோயில் வீதியின் ஒருபறத்திலே இரும்புக் கோடரி ஒன்று காணப்பட விடின்றது. நுணி குலத்தின் வடிவில் அமைந்துள்ளது. அதன்கீழ் கோடரியின் அலகு உண்டு. சுமார் 6 அடிக்கு மேற்பட்ட உயரம் உடையது. 12 பேர் தூக்கக்கூடிய பாரம் உடையது, இது பரசு ராமருடைய ஆடும் என்று சொல்லுகிறார்கள்,

சாமோலி

கோபேஸ்வரத்திலிருந்து சாமோலி 3 மைல் தூரம், பாதைமுழுவதும் ஒரே இருக்கம். சாமோலி கிட்டத்தட்ட 3500 அடி உயரம் வரை இருக்கும். இது அலகாந்தாவின் கரையில் அமைந்த ஒரு பெரிய பட்டினம். கேதார்நாத்திலிருந்து வருகின்ற தெருவும் ரூத் திரப்பிரயாகையிலிருந்து நந்தப்பிரயாகை வழியாக வருகின்ற தெரு வும் இங்குத்தான் சுக்கின்றன, பகல் வெயில் தாங்கமுடியாது சாமோலிக்கு லால்சங்கம் என்ற வேறொரு பெயருமுண்டு. இங்குக் கோடு கச்சேரிகளும் உண்டு ஜில்லா அதிகாரிகள் இருக்கும் இடங்

கனுக்கருசில் இருப்பதால் கேதார்நாத் பாதையைவிட இது நன்றாகப் பராமரிக்கப்படுகிறது. ஆறுகளைக் கடப்பதற்கு இரும்புப்பாலங்களும் தொங்கு பாலங்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. துபெத்திற்குச் செல்லும் பாதையும் இதுவே, பத்திரிநாத்திற்குச் செல்லும் யாத்தீர்க்களும் அதிகம். எனவே இவ்வழியில் கட்டிடங்களும் தங்குமிடங்களும் அதிகமாயுள்ளன.

போகுமிடமெங்கும் திபெத்தியாபாரிகளைக் காணலாம், சுமார் 100, 200 கொண்ட ஆட்டுக்கூட்டங்களுடன் குடும்பாகத் திபெத்தியாபாரிகளைக் காணலாம். ஆட்டுரோமம், சிலவகைத் தானியங்கள், மருந்து மூலிகைகள், வேடிக்கைச் சாமான்கள் முதலியவற்றை அவர்கள் திபெத்திலிருந்து கொண்டுவெந்து இந்தியாவில் விற்கிறார்கள். திபெத்தியரைத் தோற்றுத்திலிருந்தே கண்டுபிடித்துவிடலாம். சப்பை முகம், கட்டை உடல், பார்வைக்கு அழுகுமில்லை, சுத்தமுமில்லை, தினசரி குளிப்பதென்பதை அவர்கள் அறியார்கள். தேங்கும் பச்சையிறைச்சியும் அவர்களது பிரதான உணவாகும்.

சாமோலியிலிருந்து பீப்பிள் குட்டி 10 மைல். இந்த 10 மைல் தூரமும் பஸ்ஸிலிவங்கு சேர்ந்தோம். பீப்பிள் குட்டியிலிருந்து பத்திரிநாத்திற்கு நடந்துதான் ஆகவேண்டும். பி, ப, 4 மணி அளவில் புறப்பட்டு ஒடு மணியாவில் கருட கங்காவை அடைந்தோம். அந்றி ரவு அங்குத் தங்கினேம். அடுத்தாட காலை கருடகங்காவில் தீர்தம் ஆடினேம். இக்கங்கையைப் பற்றிக் கதை ஒன்று சொன்னார்கள். அந்த ஆற்றிலிருந்து ஒரு கல்லை எடுத்துக்கொண்டுபோய்ப் பூஜை செய்தால் பாம்புகளின் உபத்திரவும் இருக்காதாம். விஷம் தீண்டிய காயத்தின்மீது அக்கல்லை வைத்தால் விஷத்தை அது இழுத்து எடுத்துவிடும்.

அன்று காலை புறப்பட்டு மத்தியானம் பாதாளாகங்கை அடைந்தோம். நாங்கள் போகும் பாதையிலிருந்து பார்த்தால் கங்கை பாதாளத்திலேயே ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதனுலேயே அதற்கு அப்பெயர் வந்தது போலும், கங்கை கண்ணுக்குத் தெரியாத ஆழத்தில் ஓடிக்கொண்டிருந்தாலும் அதன் சுத்தம் எந்த இடத்திலும் கேட்கக்கூடியதாய் இருந்தது. இக்கங்கைக் கரையோரமுள்ள மலைகள் அடிக்கடி இடிந்து யாத்தீர்களின் பாதை காலத்துக்குக் காலம் புதுப்புது விதத்தில் மாறி அமைந்துவிடுகிறது. (தோடரும்)

மங்கையர்க்கரசி.

[தென்னுப்பிரிகா டர்பன் திரு. ச. மு. பிள்ளை]



மங்கையர்க்கரசி பாண்டியலின் பெருஞ்சேவி! தமிழ்நாடளித்த பெருஞ் செல்வி! ஆம்: உலகிலே-தமிழ் நாட்டிலே-அன்பையும் இரக்கத்தையும் அறிவுறுத்தப் பிறந்த சமண மதம் தனது நெறியீ னில் ரு வழுவியகாலத்திலே அஞ்சா நெஞ்சத்துடன் எதிர்த்த வீரப் பெண்மனி! கணவன் பாண்டியன் தனது சைவனெறி தவறி சம ணெறி புகுந்தபோது, உறுதியுடன் எதிர்த்த உத்தமி!

அன்பர்களே! இங்கே சற்றுக் கவரியுங்கள். அரசன் தனது சமயத்தை விட்டுப் பிறசமயம் புகுந்தான். ஆனால் அவனது வாழ்க்கைத்துணைவி-அரசியார் என் செய்தார்? கணவருடன் தாழும் தமது சமயத்தைத் துறந்தாரா? இல்லை; இல்லை, உறுதியுடன் தமது சமயத்தை இறகப் பிடித்துக்கொண்டார். அரசனைவிட்டுப் பிரிச் தாரா? இல்லை. அரசனைக் காணது இருந்தாரா? இல்லை. அத னால் அரசனுடன் உரையாடாது இருந்தாரா? இல்லை.

ஓர் அரசியார்; அரசனுடன் வாழ்கிறூர்; அரசரை அடிக்கடி காண்கிறூர்; அரசருடன் உரையாடுகிறூர். அரசனது வாழ்க்கைத் துணைவியாகவே இருக்கிறூர். இருந்தாலும் அரசியரின் மதம் சைவம்! அரசரது மதம் சமணம்! ஆகா! பண்டைத் தமிழ் நாட்டிலே மாதர்க்கு எத்தகைய சுதந்திரம் இருந்தது! கணவன் ஒருமதம்! மனைவி ஒருமதம்! இருந்தும் அவர்களிடத்திலே மதவேற்றுமை தவிர வேறு எவ்வித வேற்றுமையுமில்லை.

கணவனுகிய அரசன் வேறுமதம் புகுந்தது குறித்து அரசியார் இகழ்ந்தனரா? இல்லை. தவறான நெறியில் செல்லும் அரசரது நிலை குறித்து இரங்கினார். அரசரை மீண்டும் சைவனெறிக்குக் கொண்டு வருவது எப்படியென்று சிந்திக்கலானார்.

“அரசன் அறவழியினின் ரு பிறழுந்தான். அரசனை நல்லவழியில் நிலைசிறுத்தக்கூடிய அறிஞர் யாவர்?” எனவும் அரசியார் சிந்திக்கலானார்.

அப்போது திருநூனசம்பந்தரின் மீது பக்தி உண்டாகியது, உடனே அரசியார் நூனசம்பந்தப்பெருமானை வரவழைக்கிறார்.

நாட்டிலே நெறிமாறியது, அரசன் நெறிமாறினுன், நாட்டிலே அதர்மத்தை அழித்து தர்மத்தை நிலைநாட்ட அரசி-இரு பெண்மனை எப்படி எழுகிறாள் பாருங்கள்!

அரசியார், தமது கணவருக்கு எதிராக வாது செய்ய ஒருவரை அழைக்கிறார், என்ன தையியம்! எத்தகைய வீரம்! “நாட்டிலே தவறு நடக்கிறது. அதை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதா?” என்று சீறுகிறார் அரசியார், அரசியாரின் நாட்டுப்பற்று எத்தகையது? பண்டைத் தமிழர் தேசபக்தி அறியார் என்று கூறுவோர் கவனித்திடுக!

இத்தகைய வீரப்பெண்டி ரே நமது குல தெய்வம்! மங்கையர்க்கரசியே மாதர் சமுதாயத்தின் லட்சிய மங்கை! மாதர்களே! மங்கையர்க்கரசியை அறியுங்கள்! அவரது படிப்பினையே உணருங்கள்!

மங்கையர்க்கரசியார் திருநட்சத்திரம் சித்திரை 12ா் தேதியாகும் அஞ்சாள் நம்மனோர்க்குப் புத்துணர்ச்சி யூட்டுவதாக! தமிழில்லங்களில் மங்கையர்க்கரசியாருக்கு வணக்கம் நடைபெறுவதாக! வாழ்க மங்கையர்க்கரசியார் திருநாமம்.

ஓடுங்கியிடுதலே

திருநூனசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரச் சிறப்பு.

புனைல் ஏடெறிச் செல்லெனச் செல்லுமே;
புத்த ஸுரதலை தத்தெனத் தத்துமே;
கனவில் ஏடிடப் பாச்சென் றிருக்குமே;
குநவு மாமறைக் காட்டில் அடைக்குமே;
பணையில் ஆண்பளை பெண்பளை ஆக்குமே;
பழைய எண்டுபொற் பாவைய தாக்குமே;
சிவவ ராவிடம் தேரெனத் திருமே;
செய்ய சம்பந்தர் செந்தமிழ்ப் பாடலே.
(பழையாராஸ்)

கண்ணன் ஓளித்த இடம்:

(முத்து)

ஒருநாள் ஸ்ரீ நாரதமகாமுனிவர் இரணியனுடைய அரண்மனை க்குத் திட்டிரெனச் சென்றார்.

“வருக வருக நாரதரே எங்கிருந்து வருகின்றீர்?”

“யான் வைகுந்த லோகத்திலே ஸ்ரீமாந் நாராயண மூர்த்தியிடத் திலிருந்து வருகிறேன்.”

“அந்த நாராயணன் அங்கிருக்கின்றாலு? நீர் கண்ணுலே ரோகக் கண்டறா?

“ஆம் இரண்டு ஸிமிஷங்களுக்கு முன்னர்தான் அவரிடம் விடை பெற்றுத் திரும்பினேன்”

“இதோ அந்த நாராயணனிடம் இந்த ஸிமிஷமேசென்று அவனைக் கட்டிக்கொண்டுவந்து சிறைவைத்து விடுகின்றேன். நான் செல்லும்போதெல்லாம் ஒடி ஒளித்துவிடுகிறேன் மாயக்கண்ணன். இன்றைக்கு அகப்பட்டான்; இதோ செல்கிறேன்.”

இரணியன் வைகுந்தலோகம் சென்றுபார்க்கின்றான். கண்ணன் அங்கு காணப்படவில்லை. அனு அனுவாய்த் தேடி மூலை முடுக்கெல்லாம் ஆராய்கின்றான்; கண்ணன் காணப்படவில்லை. பெரியகோபத்தோடு திரும்புகின்றான் இரணியன்,

“என்ன நாரதரே எனக்குப் பெரிய பொய் சொல்லிவிட்டார்? அந்தக் கண்ணனை எங்கும் கண்டதில்லையே!”

“இதோ யான் மறுபடியும் சென்று பார்த்து வருகின்றேன்.”

நாரதர் ஸ்ரீவைகுண்டம் சென்று பார்க்கின்றார். ஸ்ரீமாநாராயணமூர்த்தி ஸ்ரீதேவி சமேதராக வீற்றிருக்கின்றார்.

“வருக வருக நாரதரே என்ன விசேஷம்”

“பிரபு! இரணியன் தங்களைத் தேடிவந்தானே! ஸ்ரீ வைகுந்தம் முழுவதும் தேடிப்பார்த்தானுமே. தாங்கள் எங்கு ஓளித்திருங்கின்றன?”

சுழ்நிலைக்குத் தக்கபடி நட.

பிறருக்குப் பணியிடை செய்யுங்கால் சிடுசிடுக்காதே. ஆனால் அதற்கு மாருக அதில் ஆங்கதம் அடை. அதற்குரிய சந்தர்ப்பங்களைத் தேடு. சேவை தெய்வவழிபாடேயாகும்.

சரளமான, அன்பான சுபாவங்களாள். தயை. அடக்கம், சகிப்புத்தன்மை, அன்பு இவைகளைக் கைக்கொள். சுழ்நிலைக்குத் தகுந்தடி நடக்க முயற்சிசெய். பிறருடைய வழிகள் பழக்க வழக்கங்கள் இவற்றிற்குத் தகுந்தபடி நட. பிறர் கடினமான. மொழிகளை உபயோகித்தாலும் உன்னை அவமதித்தாலுங்கூட நிலை தடுமாறி விடாதே. சுக்ததிலும் துக்கத்திலும் உஷ்ணத்திலுங் குனுமையிலும் சம பாவத்துடன் இரு.

ஓளி, ஞானம் இவ்விரண்டையும் வரவேற்க மனதைத் தயார் செய்கிறது கர்மயோகம், அது உள்ளத்தை யிரியச்செய்து ஒருமையை அடையும் வழியிலுள்ள எதிர்ப்புகளைப்பல்லாம் தகர்க்கிறது. சித்த சுத்திக்குக் கர்மயோகம் சிறந்த சாதனமாகும். எனவே டடிச்சடி. தன்னலமற்ற சேவைசெய்.

நேர்மையாக நட.

நல்ல காரியங்கள் செய்வதால் சங்கோஷம் பிறக்கிறது. கெட்ட சாரியங்கள் செய்வதாலோ மனவருத்தமே உண்டாகிறது, நம் செய்கைகள் எல்லாம் பலனை ஏற்கின்றன. செய்கையின்றிப் பலனில்லை! ரமனீன் பாதாரவிந்தத்தை அடைய நேர்மைதான் வழி. அதன் மூலம் எதையும் நாம் அனைய முடியும். (**(ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தர்)**)

முற்பக்கத்தொடர்ச்சி

“நாரதா அவன் நெஞ்சிலேதான் இருந்தேன்.”

“சுவாமி அப்படியானால் அவன் ஏன் தங்களைக் கண்டுகொள்ளவில்லை.”

“அவன் ஆணவத்தினால் தலைஷிமிர்ந்து சென்றான். அதனால் காணவில்லை. அவன் தன் உள்ளத்தைத் திரும்பிப்பார்த்தால் அல்ல வொ என்னைக்காணமுடியும்! அவன் உள்ளத்தைப் பார்ப்பதற்கு ஆணவத்தை விடவேண்டும். அதுதான் அவனிடத்து இல்லையே.”

“பிறபு தங்கள் லீலையை பார்நிவார்.”

தமிழ்மறைக் கழக அறிக்கை.

வைகாசி அனுடம் வள்ளுவர் திருநாள்.

ஆண்டுதோறும் ஓவ்வொருவீட்டிலும் கொண்டாடுக!

சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளிலும் வைகாசி அனுடத்தை வள்ளுவர் திருநாளாகத் தமிழினப் பேசும் மக்கள் வாழும் இடங்கள் எங்கும் கொண்டாடச் செய்தோம். ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட பக்கிரிகைகளும், நூற்றுக்கணக்கான சங்கங்களும், திருச்சி, சென்னை, கொழும்பு. சிங்தப்பூர் வாரென்சி நிலையங்களும் எமது கழகத்தின் முயற்சிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் நல்கின; சாதிமத அரசியற் கட்சி வேறுபாடுகளின்றித் தமிழ்ப் பெருமக்கள் பலர் ஆதரவளித்தனர்.

தமிழினப் பேசும் மக்கள் யாவரும் ஒன்று பட்டு ஆண்டுதோறும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கொண்டாடுங் திருநாளாகத் திருவள்ளுவர் திருநாளை நிலைத்திடச் செய்தல் தமிழ்ப் பெருமக்களுடைய பெருங்கட்டுகும். இதனை நன்கு விறைவேற்றுக்கூச் செய்யவேண்டிய பணிகள் சிலவற்றை ஒண்டுக் கூறிப்பிடுகிறோம், தமிழினத்தின் ஏற்றுமைக்காகவும். தமிழ் மக்களின் நல்வாழ்வுக்காகவும். தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்காகவும் இவற்றைச் செய்தருளுமாறு அன்பாகள் யாவரையுங் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

“பல்வேறு”காரணங்களாற் பிளவுபட்டுக்கிடங்க தமிழினம் தமிழ்மறை தங்க திருவள்ளுவர் பெயரால் ஒன்றுபட்டு அவருடைய திருநாளை ஒருநாளிற் கொண்டாடிய பெருமைதான் என்னே! என்னே!” என்று கூறி. வருங்காலத் தமிழ்மக்களும் பெருமிதம் அடையக்கதாக இச்செயலைச் செய்தற்கு நம் இனத்தவர்கள் விரைவில் ஒன்றுபடுவார்கள் எனும் நம்பிக்கையே எம்மை இப்பணியில் ஈடுபடச் செய்துள்ளது.

செய்தித்தொட்டு.

வேலையில் திருமுறைவிழா

இம்மாதம் 17, 18, 19ம் திசதிகளில் வேலையில் திருமுறைவிழா மிகச் சிறப்பாக நடைபெற இருக்கிறது. தென்னிட்டியாவிலி ரூஞ்து குன்றக்குடி அடிகளாரும் திருவாளர்கள் கி. வா. ஐகாநான் அ. ச. ஞானசம்பந்தன் என்போரும் விழாவில் பங்குபற்றுவார்கள் எனத் தெரிகிறது.

முப்பக்கத்தொடர்ச்சி

- 1 பத்திரிகைகளும், சங்கங்கள், கல்விச்சாலைகள் முதலிய போது நிலையங்களும் வைகாசி அனுடத்தை வள்ளுவர் திருநாளாக ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கொண்டாடுமாறு வற்புறுத்திக் கூறிக்கொண்டாடச் செய்தல். (இத்திருநாளுடன் சிலாட்களையும் சேர்த்து வள்ளுவர் வாரமாகவும் கொண்டாடலாம்.)
- 2 பத்திரிகைகள்மாவும் திருவள்ளுவர் திருநாள்மலர் வெளியிடுதல்
- 3 சங்கங்கள், மன்றங்கள், கழகங்கள், கல்விச்சாலைகள் முதலியன திருவள்ளுவர் திருநாளன் று பெரும் விழாக்களை நடத்தல்.
- 4 வள்ளுவர் திருநாளாகிய வைகாசி அனுடத்தை அரசினர் விடுமுறை நாளாக்குவித்தல்.
- 5 நாட்டுறிப்பு, நாட்காட்டி, பஞ்சாங்கம் முதலியன வெளியிடுவோர் இவற்றிலே வைகாசி அனுடத்தை வள்ளுவர் திருநாளாக ஆண்டுதோறும் குறித்தல்.
- 6 யாவரும் திருவள்ளுவர் தொடர் ஆண்டைவழங்குதல்.

இந்த ஆண்டின் திருவள்ளுவர் திருநாள் 4-6-555 சனிக்கிழமை ஆகும்

இந்த நாளை யாவரையும் கொண்டாடுமாறு செய்தற்கு இப்பொழுது தொடக்கமே முயலுதல் இன்றியமையாதது.

“ஆரியன்று ஆகாத இல்லை பொச்சாவாக
கருவியாற் போற்றிச் செயின்;” — தமிழ்மறை - 537

உதிர்ந்த மலர்கள்.

(அ. இராமசாமி, ஜோகூர் பாரு மலையா)

1. பக்தனுக்கு உண்டாகம் சகல உணர்வுகளும் தேவியின் திருவடியிலிருந்து உற்பத்தியாகின்றன.
2. தேவியின் தெரிசனம் கிடைக்கப்பெறுமல்ல கழியும் பொழுதை நினைத்து அழு ஆரம்பித்தால் உன்னுள்ளிருக்கும் கண்ணீர்தான் சிங்தப்போதுமா?
3. சகலமும் காலத்தைப் பொன்செய் என்பதில் அடங்கும்,
4. வாழ்க்கையாகிய அரும்பு தெய்வீகமாக மலரும்போது சகல குறைகளும் விவரித்தியாகின்றன;
5. தான் செய்யும் கருமங்கள் உடனுக்குடன் பலன் தருவதை பக்தர்கள் உணர்கிறார்கள்.

மற்பக்கத்தொடர்ச்சி

சவாமி இராமதாசரது ஐயந்தி

7-4-55ல் சைவமங்கையர்க்கழக மண்டபத்தில் சவாமியினுடைய பல பக்தர்கள் கூடி சுவாமிகளின் எழுபத்திரண்டாவது பிறந்துதினத்தைக் கொண்டாடினர். அத்தருணம் சத்சங்க அன்பர்களது பஜனையோடு சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்களது ‘சவாமிகள் மக்களுக்குக் காட்டிய இலகுவான தெய்வீகவழி’ என்பது பற்றியபேச்சும்’ திருமதி எஸ். சால்ட்டன் அவர்களது ‘சவாமிஸிடம்’ நான் பெற்ற அனுபவங்கள்’ என்பதுபற்றிய பேச்சும், திரு. கே. பி. ஹரன் அவர்களது ‘சவாமிகளிடமிருந்து நாம் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டியன்’ என்பது பற்றிய பேச்சும் நிகழ்ந்தன.

நாமவிகித ஜெபயாகம்

10-3-55 வரையில் ஆச்சிரமத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட கொப்பி களின்படிக்கு 203,047,072 நாமங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. யாகத் தில் பங்குபற்றும் அன்பர்களின் தொகை 4664.

ஒன்றினே

6. தேவியின் திருவாசகத்தை அனுபவத்தில் உறைபவர்கள் தவிர மற்றவர்கள் யாரும் எழுதமுடியுமா?
7. தேவியின் தெரிசனம் பிரத்தியட்சமாக இன்னும் கிடைக்கவில்லையே என்று தவிக்கும்போதுதான் மனிதன் பிறவிப்பயனை யெய்துகிறன்.
8. பக்தனின் இன்பம் இருவகை-இன்று தேவியின் திருவருளில் உறைவது. மற்றொன்று தான் அடையும் இன்பத்தை உலகோருக்குச் சொல்வது.
9. உன்னுடைய வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் பிறருக்குப் பயன்தரக்கூடியதாயின் அதை உயிரும் உடலும் பிரிவதற்குமுன் புத்தகத்தில் எழுதி வைத்துவிடு.
10. கஷ்டப்பட்டுத் தேடிய பணத்தை செலவுசெய்தும், பெருமளவில் பிரயாசசப்பட்டும் விஷயங்களில் ஈடுபடுகிற இலென்கீர்கள் முடிவாக ஒர் உண்மையையும் அறியாதவர்களாகிறார்கள், ஆனால் பக்தனுக்கு அப்படி யல்ல. அவனின் சாதாரண வாழ்வே கேள்வியின் திருவருளால் அவனுக்கு உண்மையை உணர்த்தும் திருச்செயல்களாக மாறுகிறது.
11. பக்தனின் குற்றம் தாயின் வரப்பிரசாதம். அது பக்தனை அன்னையிடம் பீதிகொள்ளச் செய்யும் மாமருந்து. குற்றம் சந்திக்கும் ஒவ்வொரு தட்டவையும் பக்தனின் இதயத்தில் “உண்மைப்பொருள்” இது அல்ல; இது அல்ல; என்று அறிவித்து, கடைசியாக இதுதான் “உண்மைப்பொருள்” என்று அன்னையின் திருவடியை சட்டிக்காட்டுகிறது.
12. ஆத்மீக வழியில் செல்லும் அன்பனே! அன்னையின் திருவடிக்கே அடிமைசெய்.



AUM.

THE GLORY OF NAMA SIVAYA.

With ripened love, melting heart and profuse tears
 That to the Path of Virtue lifts the reciter,
 That truth underlying the Vedas four
 Is the Name Divine of the Lord, Namah Sivaya.

—Thiru Gnanasambanthar.

The Lord of Wisdom, the guide to soul, the flame celestial
 His exalted Feet worshipped by hands uplift;
 Though thrown to sea tied to a rock,
 The good Guide and Saviour for one is, ever, Namah Sivaya

—Appar Swamigal.

புத்தாண்டு வாழ்த்து.

அன்போடு அறமும் வாழி, அருளோடு அலீம்சை வாழி
 இன்போடு இசையும் வாழி, சவோடு இரக்கம் வாழி
 உண்பதம் நினோவார் என்றாம், உலகினை என்றும் வாழி
 மன்மத ஆண்டில் நல்ல, மன்பதை என்றாம் வாழி,
 ஆத்மஜோற் அன்பர்களே!

புத்தாண்டு பிறக்கும்போது ஆத்மஜோதி புத்தாண்டு
 வாழ்த்துக் கூறிக்கொண்டே உங்கள் கையில் வருகின்றது.
 ஆறாறைவயதுக் குழந்தை இந்தப் பெரிய மனிதர் கருக்குக்கெல்லாம் என்ன வாழ்த்துக் கூறுவது என்று
 சினைக்கிறீர்கள்! மனிவாசகக் குழந்தை இறைவனே ‘நமச் சிவாயவாழ்க’ என்று வாழ்த்திய முறையலே ஆத்மஜோதி யும் வாழ்கி வாழ்க!! என்று சோல்லிக்கொண்டே வருகின்றது. வரும் சோக்கம் அன்பர்களின் ஆசிரை அதிக மாகப் பெற்று மன்மத ஆண்டு முழுவதம் மனிதரை வோடு வாழ்த்தான். ஆத்மஜோதிக்கு அன்பர்களுடைய ஆசி எப்போதும்போல் ஒருக்கவேண்டுமென்று வேண்டிய எமது நல்வாழ்த்துகளைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

ஆத்மஜோதி நினையும், நவாஸப்பிடி.

‘சரவணை’ அச்சகம்,
 அன்பர்களுக்கும், ஆதாவாளர்களுக்கும் எமது
 புத்தாண்டு வாழ்த்து உரித்தாகுக,
 அம்பசமுவா வீதி ; : : நவாஸப்பிடி,

இந்து அம்மை, அம்மை

சாதிமதவிரோதமின்றி அருள்நெறி வளர்க்க முன்வாருங்கள்!

நேர்க்கண்ண.

- 1 தத்தம் சமய நூல்களைக் கற்றல், கற்பித்தல். இதர சமய உண் மைகளை ஒத்து நோக்குதல்.
- 2 தத்தம் சமய உண்மைகளையும், அனுஷ்டானங்களையும், கைக் கொள்ளல், கைக்கொள்ளச் செய்தல்,
- 3 ஆலயங்களில் வழிபடல் ஆலயங்களுக்குப் புத்துயிர் அளித்தல்.
- 4 சமயம், சமுதாயம், கல்வி, கலைகளின் முன்னேற்றத்திற்கும் மற்றும் ஜீவகாருண்யத் தொண்டுகளிலும் இயன்றவற்றிலேல்லாம் எடுதல்,

ஆக்கும் விஞ்ஞானி ஆண்டவனே!

அருள்நேறி வழிசேல்லும் அப்படை யக்களே!

இன்பம் மகிழ்வு எங்கும் தங்குக்கூடுதல். ஆண்டவன் மலரடி வாழ்த் துங்கள்

அருள்நேறி தமிழகத்தின் தனிநேறி - தொன்மைநேறி, அது வளர்க்கால்-வாழ்ந்து வளங்கொழித்தால் நம்வாழ்வு அறவாழ்வாக அருள் வாழ்வாக மலரும்.

புதுமை உலகம் இது! என்று வாய்கிழியப்பேசுகிறீர்கள். விஞ்ஞான உலகம் இது என்று விளம்பரம் செய்கிறீர்கள். புதுமை உலக்கே புதுமையான எதுவும் தோன்றவில்லை. விஞ்ஞானம் புதிய தான் எதையும் உண்டாக்கி விடவில்லை.

ஆண்டவன் படைப்புத்தான் அழியாத அமரத்துவம் பெற்றது. விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பு வீழ்ச்சிக்கே துணை செய்கிறது. விஞ்ஞானம் நாம் வாழும் உலகை அனுபவிக்கக் கற்றுக்கொடுக்கிறது. நாம் அனுபவிக்க புதியதான் எதையும் ஆக்கித்தரவில்லை விஞ்ஞானம்.

ஆக்கும் விஞ்ஞானி ஆண்டவனே! அழிவைத் தருவதனும்-அந்தப் பயத்தில் இருந்து நம்மைக் காப்பவனும் ஆண்டவனே!

ஆண்டவன் அடிமல் தொழுது-அவன் புகழை அனுதினமும் பாடி, அன்புவாழ்வு ஆத்மீக வாழ்வு வாழ்ந்தனர் நம் முன்னேர்கள்

அந்த அருள்நெறிவழி மக்கள் வாழும் மக்களை அழைக்கின்றது அருள்நெறித் திருக்கூட்டம், சங்கரரும்-இராமானுசரும் காத்துத் தந்தது அருள்நேறி. இயேசுனாதரும், மகமது நபியும், மாணிக்கவாசகரும், மாண்புடைய காந்தியாரும் காத்துத்தந்தது அருள்நேறி. சாத்வீசுச் செம்மல் புத்தரும், ஆத்மீகத் தந்தை இராமகிருஷ்ணரும். ஆற்றல்மிக்க அரவிந்தரும், தெள்ளிய மகரிஷி ரமணரும் வாத்துத்தந்தது அருள்நேறி. அன்புடைய அடிகளாரும் அறிஞர் பல்லோரும் போற்றிப் புகழ்ந்தது அருள்நெறியே!

அன்பு வாழ்வுவாழு-ஆண்டவன் மலரடி தொழு-மக்களினத்தி ற்கு அயராது உழைக்க அழைக்கிறது அருள் நெறித் திருக்கூட்டம்.

வாரீர்! வாரீர்!! வாரீர!!!

அருள்நேறித் திருக்கூட்டம், அம்பாரை,